

დანიელის წიგნი — თექვსმეტი ნომერი

სიმბოლოები

Jeff Pippenger

2023-12-11

სანამ დანიელის მესამე თავს მივუბრუნდებით, განვიხილავთ ზოგიერთ წინასწარმეტყველურ სიმბოლიკას, რომელიც შესაძლოა შეგვადლებინოს ამ თავის უფრო სრულად გაგება. დანიელი, ხანანია, მიშაელი და აზარია სულიწმიდის მიერ გამოყენებულნი არიან, რათა წარმოადგინონ განსაზღვრული წინასწარმეტყველური სიმბოლოები, იმ კონტექსტის საფუძველზე, სადაც ისინი არიან გამოყენებულნი. პირველ თავში ისინი წარმოდგენილნი არიან როგორც ოთხი ღირსეული, ყოველგვარი განსხვავების გარეშე, თავის დასასრულამდე, სადაც დანიელი აღნიშნულია, როგორც ის, ვისაც ჰქონდა ნიჭი „ყველა ხილვისა და სიზმრის გაგებისა.“

ხოლო ამ ოთხ ყმაწვილს ღმერთმა მისცა ცოდნა და უნარი ყოველგვარ სწავლასა და სიბრძნეში; ხოლო დანიელს ჰქონდა გაგება ყოველგვარ ხილვასა და სიზმარში.
დანიელი 1:17.

პირველ თავში, როგორც „ოთხის“ სიმბოლო, ისინი წარმოადგენენ ღვთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში მთელ მსოფლიოში. „ოთხი“ არის სიმბოლო, რომელიც აღნიშნავს მსოფლიო მასშტაბს, და ყველა წინასწარმეტყველი უკანასკნელ დღეებზე ლაპარაკობს. პირველ თავში ოთხი ღირსეული წარმოადგენს უკანასკნელი დღეების ღვთის ხალხს, ხოლო მეჩვიდმეტე მუხლში პირველად კეთდება განხვავება დანიელსა და სამ ღირსეულს შორის, რაც წარმოადგენს „სამისა და ერთის შერწყმის“ სიმბოლოს.

„სამისა და ერთის შერწყმის“ სიმბოლო არაერთგზის გვხვდება შთაგონებულ სიტყვაში. იგი, კონტექსტის შესაბამისად, რამდენიმე ჭეშმარიტებას გამოხატავს. იგი წარმოადგენს სამი ანგელოზის უწყებათა ისტორიას, რომელიც დაიწყო 1798 წელს, „აღსასრულის ჟამს“, და სრულდება მაღლის ჟამის დახურვისას. სამივე უწყება წარმოდგენილი იყო პირველი ანგელოზის მოძრაობაში, ხოლო ამ მოძრაობას მოსდევს გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მეოთხე ანგელოზი; ამგვარად, ეს არის სამისა და ერთის შერწყმა.

გარკვეულ კონტექსტებში იგი შეიძლება წარმოადგენდეს მილერიტული ისტორიის პირველი ანგელოზის უწყების მოძრაობას რიცხვი ერთით, მესამე ანგელოზის უწყების მოძრაობასთან შერწყმით, რიცხვი სამით. ამგვარად, „სამი-ერთის კომბინაცია“ შეიძლება აგრეთვე წარმოდგენილი იყოს როგორც „ერთი-სამის კომბინაცია“. სიმბოლური „სამი-ერთი კომბინაცია“ მოქმედებს როგორც სიმბოლო როგორც ერთის — სამის წინმსწრებით, ისე სამის — ერთის წინმსწრებით. ნაბუქოდონოსორის ღუმელში, დანიელის მესამე თავში, ჩვენ პირველად ვხედავთ სამ ღირსეულს, შემდეგ კი მეოთხეს, რომელიც ჰგავდა ღვთის ძეს.

და ეს სამი კაცი — შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო — შებოჭილნი ჩავარდნენ გავარვარებული ცეცხლის ქურის შუაგულში. მაშინ მეფე ნაბუქოდონოსორი განცვიფრდა, სასწრაფოდ წამოდგა, მიმართა თავის მრჩეველებს და უთხრა: განა სამი შებოჭილი კაცი არ ჩავყარეთ ცეცხლის შუაგულში? მათ მიუგეს და უთხრეს მეფეს: ჭეშმარიტად, მეფეო. მან მიუგო და თქვა: აჰა, მე ვხედავ ოთხ გაუხსნელ კაცს, რომლებიც ცეცხლის შუაგულში დადიან, და მათ არავითარი ვნება არ ადგათ; ხოლო მეოთხის სახე ჰგავს ღვთის ძეს. დანიელი 3:23–25.

ექვგვარეშეა, არსებობს სრულებით საღვთო მიზეზი და ზუსტი ისტორიული ფაქტი, რომელიც გვამცნობდა, თუ რატომ არ იყო დანიელი წარმოდგენილი მესამე თავის ოქროს ქანდაკების თავყვანისმცემლობის მსახურებაში; მაგრამ ერთი წინასწარმეტყველური მიზეზი ის არის, რომ დანიელი იქ რომ დამსწრე ყოფილიყო, იგი გაანადგურებდა ცეცხლოვან ღუმელში სამისა და ერთის შერწყმის წინასწარმეტყველურ სიმბოლიზმს. გედეონთან ეს იყო გედეონი და მისი სამი რაზმი, თითოეულში ასი კაცი. ქრისტე ხშირად იყო სამ მოწაფესთან ერთად.

ექვსი დღის შემდეგ იესომ წაიყვანა პეტრე, იაკობი და იოანე, მისი ძმა, და აიყვანა ისინი განცალკევებით მაღალ მთაზე. და გარდაისახა მათ წინაშე: მისი სახე მზესავით გაბრწყინდა, ხოლო მისი სამოსელი სინათლესავით თეთრი გახდა. მათე 17:1, 2.

ერთი-და-სამი, ანუ სამი-და-ერთი; ეს ერთი და იგივე სიმბოლოა, რადგან ყველა ისინი უკანასკნელი დღეების რომელიმე წინასწარმეტყველურ ელემენტს წარმოადგენენ, ხოლო უკანასკნელი დღეები არის სამსჯავროს დღეები. სამსჯავროს დღეები დაიწყო 1798 წელს, იმ განცხადებასთან ერთად, რომ საგამომძიებლო სამსჯავრო 1844 წლის 22 ოქტომბერს დაიწყებოდა. და სამსჯავროს დღეები გრძელდება მანამდე, ვიდრე ადამიანთა გამოცდის ვადა არ დაიწყებს დახურვას მოახლოებული კვირადღის კანონისას, როდესაც ღვთის აღმასრულებელი სამსჯავროები იწყება და თანდათან ძლიერდება, ვიდრე გამოცდის ვადა სრულიად არ დაიხურება და შვიდი უკანასკნელი წყლული არ მოხდება. ნაბუქოდონოსორის ღუმელთან სამი ღირსეული, რომელთაც შემდგომ ქრისტე შეუერთდა, დროშას წარმოადგენენ. ოქროს კერპის კურთხევისას ნაბუქოდონოსორის იმპერიას შემადგენელი ყველა ერი ესწრებოდა.

და აღამაღლებს დროშას ერებისთვის შორიდან და დაუმახებს მათ ქვეყნის კიდიდან; და აჰა, ისინი სწრაფად, უმაღლ მოვლენ. ესაია 5:26.

დანიელის ტყვეობის სამოცდაათი წელი კიდევ ერთი არსებითი სიმბოლოა, რომლის შეცნობაც აუცილებელია, და იგი არაერთგზის გვხვდება შთაგონებულ სიტყვაში. იეჰოიაკიმიდან კიროსამდე პერიოდი წარმოადგენს დანიელის ტყვეობის ნამდვილ სამოცდაათ წელს. მეორე ნეშტთაში სამოცდაათი წელი აღნიშნავს იმ პერიოდს, რომლის განმავლობაში ქვეყანას უნდა დაესვენა და თავისი შაბათები დაემკვიდრებინა. ესაია 23-ში სამოცდაათი წელი წარმოადგენს შეერთებული შტატების ისტორიას 1798 წლიდან საკვირაო კანონამდე, და ამასთანავე ისინი აგრეთვე წარმოადგენენ რესპუბლიკანიზმის რქისა და ჭეშმარიტი პროტესტანტიზმის რქის პარალელურ ისტორიებს. დაო უაიტი სამოცდაათ წელს აერთებს პაპობრივი ბნელი საუკუნეების

ათას ორას სამოც წელს.

„დღეს ღვთის ეკლესია თავისუფალია, რომ დაკარგული მოდგმის ხსნისათვის განსაზღვრული ღვთიური გეგმა აღსასრულამდე მიიყვანოს. მრავალი საუკუნის განმავლობაში ღვთის ერი თავისი თავისუფლებების შეზღუდვას იტანდა. სახარების ქადაგება მისი სიწმინდით აკრძალული იყო, ხოლო უმკაცრესი სასჯელები ეწეოდათ მათ, ვინც გაბედავდა ადამიანთა დადგენილებების დაუმორჩილებლობას. ამის შედეგად, უფლის დიდი ზნეობრივი ვენახი თითქმის სრულიად დაუმუშავებელი დარჩა. ხალხს მოკლებული ჰქონდა ღვთის სიტყვის ნათელი. ცდომილებისა და ცრურწმენის წყვდიადი ჭემმარიტი რელიგიის ცოდნის წაშლით იმუქრებოდა. ღვთის ეკლესია დედამიწაზე, ამ ხანგრძლივი და შეუზრალელებელი დევნის პერიოდში, ისეთივე ნამდვილი ტყვეობაში იყო, როგორშიც ისრაელის ძენი იყვნენ ბაბილონში ტყვედ ყოფნის ჟამს, გადასახლების პერიოდში.“
წინასწარმეტყველები და მეფენი, 714.

როდესაც გაიგება, რომ სამოცდაათი წელი, როგორც სიმბოლო, ასევე წარმოადგენს ბნელი საუკუნეების ათას ორას სამოც წელს, მაშინ „სამნახევარი წლის“, ანუ „ორმოცდაორი თვის“, ანუ „ჟამის, ჟამთა და ნახევარი ჟამის“ ილუსტრაციები, რომლებიც სიმბოლურად წარმოადგენენ ბნელ საუკუნეებს, აფართოებენ სიმბოლურ სამოცდაათი წლის მნიშვნელობასა და გამოყენებას.

დანიელის წიგნში სამოცდაათი წელი განსაზღვრულია, როგორც პერიოდი პირველი უწყების ძალამოსილების მინიჭებიდან სამსჯავრომდე. ეს პერიოდი არსებობს ყოველ წმინდა რეფორმაციულ მოძრაობაში, და ამგვარად სამოცდაათი წელი წარმოადგენს ჭემმარიტების სხვა ხაზებსაც, რომლებიც დროს არ უსვამენ ხაზს, არამედ ამ პერიოდის მიზანს მიმართავენ. მაგალითად, სამოცდაათი წლის პერიოდი მალაქიასთან წარმოდგენილია, როგორც დრო, როდესაც აღთქმის მაცნე ლევის ძეთ განწმენდს. და უაითი მალაქიას მიერ ლევიანთა განწმენდას ქრისტეს მიერ ტაძრის ორგზის განწმენდას უკავშირებდა. იგივე პერიოდი არის ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დრო. იგი აგრეთვე ის პერიოდია, როდესაც გვიანი წვიმა თანდათანობით გადმოიღვრება. იგივე პერიოდი აგრეთვე არის მხეცის ხატის გამოცდის დრო, რომელსაც მხეცის ნიშანთან მივყავართ. ეს პერიოდი ასევე არის წინასწარმეტყველური „მომზადების დღე“, რომელსაც საკვირაო კანონი მიჰყავს, და რომელიც აგრეთვე არის „შაბათის დღე“. ეს პერიოდი მოიცავს განბნევის დროებსაც და შეკრების დროებსაც, რომლებიც ორივე „შვიდი დროის“ შემადგენელი ელემენტებია.

დანიელის წიგნში იეჰოიაკიმი პირველი უწყების გაძლიერების სიმბოლოა. მასთან მომდევნო ორ მეფესთან მიმართებით, იგი უბრალოდ იმ სამი ანგელოზიდან პირველია, რომლებიც მიჰყავთ და სრულდებიან სამსჯავროზე. კიროსი არა მხოლოდ საკვირაო კანონის სიმბოლოა, არამედ იგი ხსნის „ნიშანიც“ არის. დანიელი სამი-და-ერთის შერწყმის ელემენტია და აგრეთვე ღვთის ხალხის ოთხმხრივი მსოფლიო წარმომადგენლობის ნაწილიც. დანიელი ასევე ელიას მაცნის სიმბოლოა და გამოცხადების წიგნში იოანესაც განასახიერებს. იგი აგრეთვე იმათ სიმბოლოა, ვინც ღვთის ბეჭედს იღებს. სახელი „დანიელი“ ნიშნავს „ღმერთის მსაჯულს“ ან „სამსჯავროს

ღმერთს“, ამიტომ იგი სამსჯავროს სიმბოლოც არის და ასევე ლაოდიკეისაც, რადგან ლაოდიკეა ნიშნავს „განსჯილ ხალხს“ ან „სამსჯავროს ქვეშ მყოფ ხალხს“. ლაოდიკეის სამსჯავრო საბოლოოდ დაფუძნებულია იმ შემეცნების უარყოფაზე, რომელიც დანიელის წიგნში იხსნება ბექდისგან.

ნაბუქოდონოსორი წარმოადგენს შეერთებული შტატების როგორც რესპუბლიკური, ასევე ჭეშმარიტად პროტესტანტული რქის სიმბოლოს, და იგი აგრეთვე არის შეერთებული შტატების სიმბოლო მისი დასაბამიდან მის აღსასრულამდე. როდესაც მივადგებით დანიელის წიგნის მეოთხე და მეხუთე თავებს, აღმოვაჩენთ, რომ ნაბუქოდონოსორი წარმოადგენს 1798 წელს „აღსასრულის ჟამს“, ხოლო ბელშაცარი წარმოადგენს საკვირაო კანონს. ნაბუქოდონოსორი „შვიდი დროის“ სასჯელის დასასრულს იქცა მოქცეულ, კრავის მსგავს მმართველად, მაგრამ მისი ძე, თავისი განადგურების წინ, ბოლოს დრაკონის მსგავსად მეტყველებს.

„ბაბილონის უკანასკნელ მმართველზეც, როგორც სახეობრივად მის პირველ მმართველზე, მოვიდა ღვთიური მცველის განაჩენი: „მეფეო, ... შენ გეუბნებიან: სამეფო წაგერთვა შენ.“ დანიელი 4:31.“ წინასწარმეტყველები და მეფეები, 533.

დანიელის პირველი თავი წარმოადგენს მილერიტული მოძრაობის ისტორიას 1840 წლის 11 აგვისტოდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე. იგი ასევე წარმოადგენს პერიოდს 2001 წლის 11 სექტემბრიდან საკვირაო კანონამდე. იგი ასევე წარმოადგენს სამი ანგელოზის უწყებათაგან პირველს, რომლებიც ასევე წარმოადგენენ შეერთებული შტატების ისტორიის მეორე წინასწარმეტყველურ სიმბოლოს 1798 წლიდან საკვირაო კანონამდე.

შესაძლოა, დანიელის პირველი თავის უმნიშვნელოვანესი წარმოდგენა ის არის, რომ იგი პირველია იმათ შორის, რაც მოხსენიებულია იმ წინასწარმეტყველურ წიგნში, რომელიც დანიელის წიგნისა და გამოცხადების წიგნის ერთობლიობისგან შედგება. იგი პირველია იმ სამ წინასწარმეტყველურ გამოცდას შორის, რომლებიც წინასწარმეტყველების შემსწავლელმა უნდა აითვისოს. იგი არის ის, რაც უნდა „შეიჭამოს“, რათა შემდგომი გამოცდები წარმატებით იქნეს გადალახული.

ადრეულ ნაწერებში, როგორც ამ სტატიებში უკვე ერთზე მეტჯერ იყო ციტირებული, და უაიტი ერთ აბზაცში ასახელებს ქრისტეს ისტორიის სამსაფეხურიან გამოცდის პროცესს, ხოლო შემდეგ აბზაცში იგი ასახელებს მილერიტული ისტორიის სამსაფეხურიან გამოცდის პროცესს. იგი მიუთითებს, რომ ქრისტეს დროს მათ, ვინც იოანეს უწყება უარყვეს, იესოს სწავლებიდან ვერავითარი სარგებელი ვერ მიიღეს. მომდევნო აბზაცი საშუალებას აძლევს მას, ვისაც დანახვა სურს, იხილოს, რომ მილერიტთათვის პირველი გამოცდა უილიამ მილერი იყო, რომელიც და უაიტი აღნიშნავს, რომ ტიპოლოგიურად წარმოდგენილი იყო როგორც იოანე ნათლისმცემლით, ისე ელიაჰით. პირველი გამოცდის ეს ორი მოწმე ამყარებს, რომ დანიელის პირველი თავი ელიას უწყებაა. თუ პირველი თავი უარყოფილია, მეორე და მესამე თავებიდან არავითარი სარგებელი ვერ იქნება.

იესო და მეორე ანგელოზი, თავიანთ შესაბამის ისტორიებში, იოანე ნათლისმცემელსა და პირველ ანგელოზს მოჰყვნენ. იესოს შემდეგ იყო ჯვრის სამსჯავრო, ხოლო მესამე ანგელოზი მოვიდა მაშინ, როცა საგამომძიებლო სამსჯავრო დაიწყო. ჯვართან მოწაფეთა იმედგაცრუება განასახიერებს 1844 წლის 22 ოქტომბრის დიდ იმედგაცრუებას. დანიელის პირველი თავი არის ელია, როგორც ეს წარმოდგენილია იოანე ნათლისმცემლისა და უილიამ მილერის მიერ, მაგრამ იგი არ შეიძლება გამოეყოს მეორე და მესამე თავებს. ეს თავები ერთად არის მარადიული სახარება, რომელიც ყოველთვის წარმოადგენს სამსაფეხურიან წინასწარმეტყველურ გამოსაცდელ უწყებას, რომელიც წარმოშობს და შემდეგ განაცალკევებს თაყვანისმცემელთა ორ ჯგუფს. ამიტომ, თუ ეს სამი თავი ერთმანეთისგან განცალკევდებოდა, ეს სხვა სახარება იქნებოდა.

მაგრამ თუნდაც ჩვენ, ან ზეციდან ანგელოზი, გახარებდეთ თქვენ სხვა სახარებას, გარდა იმისა, რაც ჩვენ გახარეთ თქვენ, წყეულ იყოს იგი. როგორც წინათ ვთქვი, ახლაც კვლავ ვამბობ: თუ ვინმე გახარებდეთ თქვენ სხვა სახარებას, გარდა იმისა, რაც თქვენ მიიღეთ, წყეულ იყოს იგი. გალატელთა 1:8, 9.

დანიელის პირველი თავი გზას უმზადებს აღთქმის მაცნეს, რათა იგი უეცრად მოვიდეს თავის ტაძარში; ამავე დროს იგი წარმოადგენს ხმას, რომელიც უდაბნოში ღაღადებს. უდაბნო წარმოდგენილია, როგორც გაფანტვის პერიოდი, როდესაც საწმიდარი და მხედრობა ფეხქვეშ ითელება. დანიელის პირველ თავში დანიელი უდაბნოშია — გაფანტული და დამონებული. პირველი თავის უწყება გზას უმზადებს მეორე თავის უწყებას, სადაც ქრისტე განწმენდს და აღთქმაში შედის ლევის ძეებთან. ლევის ძეები განსაზღვრულნი არიან, როგორც ღვთის რჩეული ხალხის სიმბოლო, რადგან ისინი ერთგულად იდგნენ მოსესთან აარონის ოქროს ხატის კრიზისის ჟამს; ხოლო დანიელის მესამე თავიც ოქროს ხატის კრიზისია.

შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო ჰგვანან ლევიანებს, რომელნიც წინასწარ განიწმიდნენ ოქროს კერპის — „მხეცის ხატის“ — გამოცდის წინ. ცერემონიის დროს ნაბუქოდონოსორი ორკესტრს აწყობს, ტვიროსის მეძავი საგალობლებს მღერის, ხოლო განდგომილი სულიერი ისრაელი ქედს იხრის და შემდეგ ოქროს კერპის ირგვლივ მუსიკის ხმაზე შიშვლად ცეკვავს.

დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ერთი და იგივე წიგნია, და ქრისტე, როგორც ალფა და ომეგა, ახლა ხსნის იმ წიგნის ბეჭდებს, რომელიც იესო ქრისტეს გამოცხადებას წარმოადგენს. პირველივე ჭეშმარიტება, რომელსაც იგი ამ წიგნში ათავსებს, არის სამი ანგელოზის უწყებები. დანიელის პირველი სამი თავი არის სამი ანგელოზის უწყებები. იმ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც დაკავშირებულია გამოცხადების მეთოთხმეტე თავში მოცემულ სამი ანგელოზის უწყებებთან, სრულყოფილებამდე მიეყვანება, როდესაც აღიარებულია, რომ ისინი პირველად დანიელის პირველი სამი თავიდან იქნა მოხსენიებული. გამოცხადების მეთოთხმეტე თავში ისინი განსაზღვრულია, როგორც მარადიული სახარება, და ცაში დაფრინავენ, რითაც აღნიშნავენ იმ უწყებას, რომელიც უკანასკნელ დღეებში მთელ მსოფლიოს წარედგინება. დანიელის პირველ სამ თავში ილუსტრირებულია იმ კაცებისა და ქალების გამოცდილება, რომელთაც ეს უწყება

მსოფლიოს მიაქვთ. გამოცხადების მეთოთხმეტე თავი არის ჭეშმარიტების გარეგანი ხაზი, რომელიც სიმბოლოებით წარმოადგენს სამი ანგელოზის უწყებას. მარადიული სახარება და თითოეული სამი ანგელოზის უწყება სრულყოფილებამდე მიჰყავს ჭეშმარიტების შინაგან ხაზს, რომელიც წარმოდგენილია დანიელის პირველ სამ თავში.

პირველი სამი თავი მრავალ საოცარ ჭეშმარიტებას წარმოადგენს, და ერთ-ერთი ამ ჭეშმარიტებათაგანია ის, რომ სამი უწყება არის სამსაფეხურიანი გამოსაცდელი პროცესი, რომელიც შედგება კვებითი გამოცდისაგან, რომელსაც მოსდევს მხედველობითი გამოცდა, და რომელსაც შემდგომ მოჰყვება ლაკმუსის გამოცდა. უეჭველია, ამ სამი გამოცდის აღსანიშნავად სხვა სახელდებანიც არსებობს, მაგრამ ეს სახელები ადვილად შეიმჩნევა პირველ თავში, და კვლავაც ჩანს პირველიდან მესამე თავების ჩათვლით. ეს სამი თავი ერთად უნდა იქნეს აღიარებული, როგორც ერთი სიმბოლო.

„პირველი და მეორე უწყებები მიეცა 1843 და 1844 წლებში, და ჩვენ ახლა მესამე უწყების გამოცხადების ქვეშ ვიმყოფებით; მაგრამ სამივე უწყება ჯერ კიდევ უნდა იქნეს გამოცხადებული. ახლა ისევე არსებითად აუცილებელია, როგორც ოდესმე უწინ, რომ ისინი კვლავ განემცხადოს მათ, ვინც ჭეშმარიტებას ეძიებს. კალმითა და ხმით უნდა გავახმოვანოთ ეს გამოცხადება, ვუჩვენოთ მათი თანმიმდევრობა და იმ წინასწარმეტყველებათა გამოყენება, რომელთაც მესამე ანგელოზის უწყებამდე მოვყავართ. პირველი და მეორე უწყებების გარეშე მესამე ვერ იარსებებს. ეს უწყებები უნდა მივაწოდოთ მსოფლიოს პუბლიკაციებითა და ქადაგებებით, წინასწარმეტყველური ისტორიის ხაზში ვაჩვენოთ ის, რაც იყო და ის, რაც იქნება.“
Selected Messages, წიგნი 2, 104, 105.

არ აქვს მნიშვნელობა, მეორე და მესამე თავების რეალურ ისტორიას შორის მხოლოდ ერთი დღე იყო, თუ ერთი კვირა, თუ ოცი წელი; ისინი სიმბოლურად წარმოაჩენენ სამი გამოცდის თანმიმდევრულ გამოცდას. ნაბუქოდონოსორი მოიხიბლა და განცვიფრდა იმით, რომ ღმერთს, წინასწარმეტყველ დანიელის მეშვეობით, შეეძლო სცოდნოდა მისი სიზმარი და მიეცა სიზმრის ისეთი საფუძვლიანი განმარტება, რომ იგი მხოლოდ ჭეშმარიტებად შეიძლებოდა გაგებულიყო. თუმცა, მესამე თავში ნაბუქოდონოსორმა ვერ ჩააბარა მეორე თავის მეორე გამოცდა, რადგან მან გადაწყვიტა, საკუთარი ამპარტავანი ადამიანური სურვილი დაეყენებინა ღვთის ძალის იმ საოცარ გამოცხადებაზე მაღლა, რომელმაც ფარული სიზმრის საღვთო მნიშვნელობა გამოავლინა.

მესამე თავში ოქროს კერპის აღმართვით მან მესამე — ლაკმუსის გამოცდა — ვერ ჩააბარა. შადრაქმა, მეშაქმა და აბედნეგომ ლაკმუსის გამოცდა ჩააბარეს. ნაბუქოდონოსორმა მიიღო მხეცის ნიშანი, ხოლო იმ სამმა ღირსეულმა მიიღო ღვთის ბეჭედი. დანიელის პირველი სამი თავი უნდა იქნეს გაგებული გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზის კონტექსტში. რამდენადაც მარტივია ეს სამი თავი, რადგან ისინი იმდენად ნათელია, რომ ხშირად ქრისტიან ბავშვთა მოთხრობებად გამოიყენება, სინამდვილეში ისინი, შესაძლოა, ღვთის სიტყვაში წარმოდგენილ სამ თავთა შორის ყველაზე ღრმა თავებს განასახიერებენ.

ჩვენ განვაგრძობთ დანიელის წიგნის შესამე თავს მომდევნო სტატიაში.

„ამპარტავნება და ჩაგვრა, რაც წარმართულ მეფეს, ნაბუქოდონოსორს, მიერ არჩეულ გზაში ჩანდა, ჩვენს დღეებშიც ვლინდება და კვლავაც გამოვლინდება. ისტორია განმეორდება. ამ ეპოქაში გამოცდა შაბათის დაცვის საკითხზე იქნება. ზეციური სამყარო ხედავს, რომ ადამიანები ფეხქვეშ თელავენ იეჰოვას რჯულს, ღმერთის სამახსოვროს, მისა და მისი მცნებების დამცველ ხალხს შორის არსებულ ნიშანს, არაფრად აგდებენ, საძულველ საგნად აქცევენ, ხოლო მეტოქე შაბათს აღამაღლებენ, როგორც დურას ველზე იყო აღმართული დიდი ოქროს კერპი. ადამიანები, რომლებიც თავს ქრისტიანებად აცხადებენ, სამყაროს მოუწოდებენ დაიცვას ეს ყალბი შაბათი, რომელიც თავად შექმნეს. ყველა, ვინც ამაზე უარს იტყვის, დამთრგუნველი კანონების ქვეშ მოექცევა. ეს არის ურჯულოების საიდუმლო, სატანური ძალების ჩანაფიქრი, რომელიც ცოდვის კაცის მიერ ხორციელდება.“ The Youth's Instructor, July 12, 1904.